

ISKRA IZ POLJSKE

PRIPREMA SVIJET ZA DRUGI DOLAZAK GOSPODINA ISUSA KRISTA

Slika Božanskog Milosrđa sa natpisom „**ISUSE JA SE UZDAM U TEBE**“ je poznata cijelom svijetu. Sa zrakama svijetlosti koje izlaze iz njegovih prsiju, to je točno ona slika Isusa koju je vidjela sveta sestra Faustina Kowalska „Apostol Božanskoga Milosrđa“. U svom **Dnevniku** (Bilješka 6, stavka 1732) napisala je: „Dok sam se molila za Poljsku, čula sam sljedeće riječi: *Moja je ljubav prema Poljskoj posebna, I ako Poljska bude poslušna mojoj volji, ja ću je uzvisiti u snazi i svetosti. Iz Poljske će doći iskra koja će pripremiti svijet za moj konačni dolazak*“.

Što je „Iskra“ i o kojem „dolasku“ je Isus govorio? Tko može sudjelovati i koja su pravila?

1. ZA ŠTO SE SVIJET TREBA PRIPREMITI?

Svi događaji koji će se dogoditi, a koje sam ja imao priliku doživjeti još u ranom djetinjstvu su neizbježni, čak i ako ljudi ne žele razmišljati o njima, i besmisleno planiraju svoj život mnogo godina unaprijed, čak i ako svjetske vođe i političari razvijaju beznačajne statistike i prave smiješne dugoročne planove. Kako god bilo, nije moj zadatak da budem „prorok propasti“, budući da je to uradio Isus, kada je predvidjeo „strašne znamenitosti i velike znakove s neba“ i na zemlji „tjeskoba naroda; mora u valovljima i veliku huku“. Ljudi će umirati od straha, gledajući sve nevolje koje su snašle zemlju: gnjev Božiji će udariti zemlju. Meni je jasno poznato da će se ovo dogoditi kada ljudi lansiraju rakete prema velikom asteroidu (vidjeo sam ga iz blizine), ali će ga promašiti. Njegov udar će biti neizbježan, te će uslijediti potres, toliko jak da nitko neće moći ostati na vlastitim nogama. Valovi velikih razmjera će potopiti otoke, te prodrijeti na kopno, dok će vulkani i pomjeranje tektonskih ploča biti vrhunac uništenja. Naša draga Gospa Fatimska je poručila da će ova pomjeranja izazvati (doslovno) uništenje ili propast mnogih naroda. Gospa je ukazala na ovo uništenje prilikom svojih ukazanja u Garabandalu (Španjolska 1961-1965) i u Akiti (Japan 1973-1982).

Nema dvojbe da će ovi strašni događaji prethoditi Drugom Kristovom Dolasku, zvanome Parusija (od drevne grčke riječi: prisutnost, dolazak ili pristignuće visoko rangiranog vladara). Kada i u kojem trenutku naše povijesti će se to dogoditi? Dakle, one katastrofe koje je predvidjeo Isus u Evanđeljima bile bi besmislene za svršetak svijeta, jer bi svijet bio uskoro uništen tokom „Posljednjeg Suda“. Parusija bi trebala biti događaj „između“, biti će to Drugi Kristov Dolazak i dogodit će se neposredno prije „posljednjih dana“ (Izaija 2, 2) ili „na završetku dana“ (Jeremija 23,20; 30,24), ali ne na samom kraju čovječanstva.

Parusija koja se smatra događajem „prije samoga kraja“, savršeno je jasna u mnogim izvorima, na kojima današnja Crkva zasniva svoje propovijedi, ali... ne postoji u samom propovijedanju! Toliko je očigledno u Evanđeljima, u knjizi Otkrivenja, u nekim Psalmima i u Proročkim knjigama Biblije, posebno Izaija, da ne spominjemo Gospina ukazanja zadnjih stoljeća, koje Crkva priznaje ali ne spoznaje relevantnost Parusije u njima. Ako se pogleda do na kraj svijeta, Gospine poruke u Fatimi, Amsterdamu, Akiti, Kibehu (Ruanda) i mnoge druge su neshvaćene. Ako sama Crkva ima ovakav stav, nije ni čudo da se ne daje važnost ukazanjima u Garabandalu u Španjolskoj, u Naju u Koreji, niti u Međugorju sa „Deset Tajni“ koje se točno odnose na Drugi Dolazak!

Kako je moguće da je naša Crkva kroz neko vrijeme izgubila duh iščekivanja Parusije, koji se jako iščekivao već u prvim stoljećima? Kako je moguće da ni Papa, a ni Biskupi ne spominju ovu temu? Zar ne vjeruju da je naš Gospodin jako blizu, skoro na našem pragu, kao što Biblija govori „mala djeca“ su tako često sablaznuta od strane „mudrih i učenih“, zbog toga što vjeruju? Dakle oni ne vjeruju, zato što (ponvaljam) Parusija je za njih daleki događaj na kraju vremena, i s obzirom da nitko ne zna točan datum, oni govore: „zašto da se ja brinem zbog toga“; „Nije naša stvar, još ima mnogo generacija koje će doći“. Kako možete uvjeriti gluho-nijemog da je na kraju litice i da će pasti, ako on sam tvrdi da je daleko od nje? Kako ga uvjeriti, a ne povrijediti njegovu osobnost?

Nažalost, povijest se ponavlja kada se uspoređuje prvi i drugi dolazak Mesije. Za prvi dolazak Božiji izabrani narod je čekao 2000 godina, sve od vremena Abrahamova do pojavljivanja velikog svjetla nad usnulim Betlehemom, prenoseći proročanstvo s koljena na koljeno. Kada je Isus došao, ispunio je Božije obećanje, ali ga Židovi nisu prepoznali kao svoga dugo očekivanog Mesiju, te su ga odbili, umrljavši se u Njegovoj krvi nastavili su ga odbijati sve do danas. Novi izabrani narod, Crkva, na početku u prvim stoljećima postojanja, je živjela u radosnom iščekivanju Drugog Dolaska, no kako je vrijeme prolazilo počela se više vezati uz svjetovno, bogatstvo i blago, tako da je iščekivanje zastalo, a budnost i spremnost nestala. Neki značajni događaji (tisućitih i dvijetisućitih), potakli su pojedine ljude da zastanu i razmisle, kao i druge da ih ismijavaju. Iako je Ivan Pavao II predvidjeo da će Crkva nakon 2000.-tih ući u novo razdoblje svoje povijesti, da će biti novo proljeće Crkve i Nova Pedesetnica, međutim nije otkrio ništa više od toga. Smatrao je da mnogi to neće razumjeti. I u današnje vrijeme, oni koji se drže apostolske tradicije mogli bi pitati, „Gdje je to proljeće? Zar nije upravo sada zima?“, dok liberali, propovjednici lažnog milosrđa za sve koji sumnjaju u postojanje pakla bi odgovorili: „Već je došlo!“. Kako god bilo, ni jedni, ni drugi ne znaju odgovor na pitanje „Što je sljedeće?“.

Odgovor je ipak jednostavan. Isto kao i prije, nakon 2000 godina čekanja od novog izabranog naroda, Mesija dolazi! Štoviše, kada sin čovječji dođe, hoće li naći još vjere na zemlji“ (Luka 18,8). Tko ga čeka? Kako god, ovaj put čovječanstvo ga neće moći ignorirati, niti mu nauditi. Oni koji ga odbiju, biti će odbijeni zauvijek, a oni koji ga dočekaju s ljubavlju biti će u mogućnosti graditi njegovo Kraljevstvo na zemlji. Ali ne bi li oni koji ga vole danas učinili sve moguće *da spase druge od vječnog prokletstva?!* To je pitanje koje **me potaknulo da napišem ovo pismo svima koji vole Boga!**

Bio sam u krivu mnogo godina, razmišljajući o Parusiji kao događaju o kraju svijeta, još od moga djetinjstva Bog mi pokazuje istinu na poseban način. Bog mi je pokazao budućnost svijeta i dopustio mi da vidim strašne događaje, koji će se dogoditi, koji su dolazili u vizijama tokom noći. Ostavili su veoma jak dojam na mene, na dva različita načina: bio sam prestravljen kada sam vidjeo katastrofe i razaranja, i bio sam sretan i zahvalan Bogu kada sam vidjeo promjene stvarnosti. Kao dijete nisam razumijevao ove slike i nisam imao nikoga s kim bih mogao razgovarati. Kao odraslog me nisu razumjeli, čak su me i ismijavali.

Kako god bilo, Bog je bio tu da ispravi moje razmišljanje i prosvijetli me. Jednoga dana dok sam se molio u crkvi u kojoj sam također bio i župnik, bilo je to oko 1983, Isus mi je pokazao svoj dolazak u „svoj moći i velikoj slavi“ sa svim svojim Anđelima, te mi je pokazao mali sud, koji je još dobro opisan u literaturi kao „Upozorenje“ ili „rasvjetljenje savjesti“. Bilo je tako stvarno, da sam istrčao iz crkve u uvjerenju da su svi ljudi to doživjeli. Od tada mi je veoma jasno kako će izgledati, na iznenađenje mnogih, ovaj prvi dio Drugog Kristovog Dolaska. Da, to je prvi dio Dolaska, jer će završno čišćenje svijeta koje se odnosi na kaznu biti popraćeno sa „tri dana tame“, sa kojim će svijet biti očišćen od svih buntovnika.

Taj susret u noći za mene je bio kao spojnica, zajedničko spajanje svega što naučih prije, kada sam bio vrlo mlad. Tek tada sam shvatio što će Bog učiniti na kraju vremena, kada će Sotona, prevarant naroda, biti vezan i bačen u bezdanu jamu (Otkrivenje 20,1-3), kao što će izgledati i sudbina Babilona, te kako će Bog načiniti vladavinu Njegova Kraljevstva na zemlji. Tek sada – potaknut mojim duhovnim vođom – odlučio sam razgovarati i pisati o tome. Želim pomoći ljudima ulaskom u njihovu maštu i srca sa svim tim „novostima“ i čak ih uputiti, kao što sam napisao u noveli „S Anđelom Novog svijeta“. I zbog toga što je teško istraživati nešto što na prvu zastrašuje a istodobno usređuje, jasno je – ja mislim – zašto sam preskočio tragičnu i dramatičnu stranu.

Kako god, ja sam nitko i nemam nikakav autoritet, stoga se želim osloniti na riječi Pobjedničke Kraljice svijeta, Gospođe svih naroda. Uzimam prvi citat „zaključaka“ Dijevice Marije o današnjem načinu života, iz razgovora sa njezinim vijernim sinom, talijanskim svećenikom Stefanom Gobbbijem. Kroz 25 godina on je zapisivao sve svoje nutarnje doživljaje, kasnije objavljene kao „Svećenicima, Marijnim predragim sinovima“. Knjiga je

priznata od Kongregacije za Nauk Vjere, koja nije promjenila ništa u sadržaju, osim naslova. Čitajući knjigu, dobro je imati na umu da ove poruke Djevice Marije datiraju iz 1970.-ih. Stavke gore navedene knjige su uključene u zagradama. Oni koji se sjećaju svijeta iz tog perioda vremena, svijeta bez računara, pametnih telefona, i mnogo drugih uređaja, su u mogućnosti uporediti ih sa sadašnjom stvarnošću.

«U ovom svijetu, koji je u mnogo gorem stanju nego u vrijeme poplave, uistinu ste u opasnosti da se izgubite, na zlim putevima grijeha i nevjere, u ovom životu, i pod prijetnjom propasti za svu vječnost (Listopad 13.1982). On (Sotona) je uspio da vas zavede kroz ponos. Uspio vam je sve unaprijed pripremiti na najpametniji način. Sebi je podvrgnuo i preokrenuo svaki projekt ljudske znanosti i tehnike, pripremajući sve za pobunu protiv Boga. Veći dio ljudske populacije je sada u njegovim rukama. Svojim lukavstvom je uspio privući znanstvenike, umjetnike, filozofe, školarce i moćnike. Namamljeni, sebe su stavili u njegovu službu, da rade bez Boga i protiv Boga (Svibanj 18. 1977). Sotona je osigurao svoje kraljevstvo u svijetu. Sada vlada nad vama kao definitivni pobjednik. Sile koje upravljaju i uređuju ljudskim događajima, prema svojim uvrnutim planovima su tamne i đavolske sile zla. Uspjeli su dovesti čovječanstvo da živi bez Boga (Svibanj 13.1993)».

Djevica Marija ovdje govori općenite riječi. Mi znamo, međutim, nije riječ samo o „svijetu“, jer čak će se u Crkvi takve šokantne stvari dogoditi da će njena vjerna djeca jedino trljati oči u nevjericu. Činjenice kao što su davanje Pričesti parovima koji žive u preljubu u pojedinim državama, s dopuštenjem od Pape i Biskupa, ili blagoslivanje parova devijantnog ponašanja, mogu biti zaista užasavajuće! Države s katoličkom poviješću otišle su daleko od vjere, crkve su zarasle travom ili su promijenjene u restorane ili Đžamije, jer Islam dobiva poštovanje i mnoge povlastice nego li katolicizam, što se eliminira malo po malo od javnog života. I što se dešava u domovima, školama, u dubinama ljudskih srdaca? Kako svećenik može reći stvari poput „ništa posebno se ne događa, zlo je uvijek bilo tu i uvijek će biti, tako da to nije ništa zabrinjavajuće“?

A sada da vam kažem nešto što je još više optimistično. Vratimo se na knjigu vlč. Gobbija, osnivača svjetskog katoličkog pokreta, Marijanski Pokret Svećenika (*Movimiento Sacrodotale Mariano*). Pogledajmo za što Djevica Marija želi pripremiti Crkvu ili čak cijelo čovječanstvo.

«Sve će biti izvršeno prema Božjem planu. Vaša Majka vas želi zagrliti svojim Bezgrešnim Srcem, da bi bili u mogućnosti savršeno izvršiti Božji plan. U njemu je sjaj, **pobjeda milosrđa našeg Oca** koji želi voditi svu svoju izgublenu djecu natrag sebi jer ih željno iščekuje. Preko kojeg će biti ostvaren veliki čas **milosrdne ljubavi Sina koji čezne da u potpunosti očisti ovaj svijet svojom Presvetom Krvlju**, svijet koji je On otkupio svojim Križem. S tim dolazi i **vrijeme Duha Svetoga**, koji će vam biti dan od Oca i Sina u neizrecivom izobilju, da vodi cijelu Crkvu u **Novu Pedeseticu Duha Svetoga** (Studeni 5.1977).

Biti će to ista Crkva, ali obnovljena i prosvijetljena, načinjena skromnijom i snažnijom, siromašnijom i više evangeliziranjom kroz njeno pročišćenje, kao takva će u slavnom Kraljevstvu moga sina Isusa zasjati za sve ljude. Za nju to će biti kao nova Pedesetica (Ožujak 9.1979).

To vrijeme će doći kada se pustinje ovoga svijeta obnove u Očevoj milosrdnoj ljubavi, koji, u Duhu Svetom, želi privući sve Božanskom srcu svoga Sina, tako da Njegovo Kraljevstvo istine i milosti, ljubavi, pravde i mira, može napokon zasjati u svijetu (Studeni 25.1978).

Duh Sveti Gospodnji pripremit će čovječanstvo na veličanstveno Kristovo Kraljevstvo, tako da svi mogu ljubiti i slaviti Oca (Lipanj 7.1987).

Kada budete ovakvi, cijela će Crkva biti poput moga vrta, u kojem će se Presveto Trojstvo sa oduševljenjem održavati. Otac će se radovati gledajući kreaciju ostvarenu u njegovom savršenom stvaranju. Sin će prebivati s vama, gdje je u središte Očeve vladavine već došao. Duh Sveti bit će sam život u svijetu posvećenom slavi Božjoj. Ovo će biti **pobjeda moga Bezgriješnog Srca** (Kolovoz 6.1977)».

Dakle, ljudi će uskoro upoznati Isusa i biti će iznenađeni da ih je Bog cijeloga života držao u svom naručju,

brinuo se za njihove potrebe, a oni su ga odbacivali ili ignorirali. Govorili su da Bog ne postoji; ugušili su glas svoje savjesti, koji je bio Božji glas, i potisnuli su sva plemenita nastojanja svojih srdaca. Kada im se Bog obznani, dobiti će posljednju priliku da se odluče žele li biti s Bogom na zemlji i na Nebu. Ovaj trenutak je blizu, a njihova sudbina ovisi o njihovu odgovoru. Bog će na zemlji ostaviti samo one koji na Njegovu ljubav odgovore vlastitom ljubavlju i ljubavlju za druge.

Postoji nada da će mnogi od vas ostati na zemlji, te sudjelovati u novom stvaranju svijeta sa Bogom, na principima sv. Evanđelja, izgraditi novi sretni svijet na ruševinama staroga svijet koji sam vidjeo i koji mi duboko nedostaje. To je mnogo ljepši svijet, nego li ga bilo tko može zamisliti. To je svijet, koji na naše duboko iznenađenje, će biti Božji dar za kraj vremena. Prije nego zemlji dođe kraj, ljudima će biti darovano posebno vrijeme, ne predugo ali dovoljno dugo da se shvati kakav bi život na zemlji trebao biti da su ljudi poštovali Boga i Božje zapovijedi.

2. NAŠA OSOBNA PRIPREMA

Očigledno je da govorim o vašoj duhovnoj pripremi, a ne o prikupljanju zaliha. Kao što možete zamisliti na prvom mjestu nam je potrebno *ispravno čišćenje naših duša u Krvi Kristovoj kroz sakrament Ispovijedi i život u granicama posvećujuće milosti*, što znači zasluženost biti „Božje dijete“. Bog kao Sveto Trojstvo želi živjeti u dušama Njegove djece, oslobođene od svih grijeha.

Ja o onima koji uporno ostaju u smrtnom grijehu, tako odbacivši Boga koji prebiva u njihovoj duši, i pozivajući Sotonu da se nastani tu! Uskoro dolazi dan Parusije i oni će vidjeti svog zlog gospodara i svu grozotu njegove izdaje Boga, to će biti gore od same smrti! Mnogi će umrijeti od užasa i jada, te će ostati u istom cijelu vječnost.

Ako netko nije siguran je li njegova Ispovijed bila potpuna, i da li se nalazi u stanju milosti (da li je ispovjedio sve grijeha, da li je se istinski i iskreno pokajao za svoje grijeha, i da li je se odlučio popraviti) trebao bi imati *životnu ispovijed*. S obzirom da ta vrsta ispovijedi traje dugo, bilo bi dobro dogovoriti termin sa svećenikom, umjesto čekati u redu na ispovijed, dobro je uvijek poslije ispita savjesti napisati grijeha kojih se sjetimo na papir da ih ne bi zaboravili.

Postoje također oni koji *su svojom voljom zatvorili vrata Sakramentima* – što bi oni trebali učiniti? Trebali bi tražiti Božju pomoć pri otvaranju tih vrata, tako da prekinu sve grijesne odnose, čak i kada bi bili bolni kao amputacija (bez anestezije, koja nije postojala u Isusovo vrijeme!) oka ili nekog uda (Marko 9, 43-48). Nitko nikada nebi trebao pasti u tu zlu zamku opravdavanja svoga grijeha, slušajući te zle savjete lovca na duše „to je previše za mene; to je nemoguće; Bog ne traži od nas da činimo nemoguće; takav sam, Bog me stvorio takvog; uživajmo sada, obraćenje i kajanje će doći kasnije; ne mogu tu osobu ostaviti tek tako, biti ću nesretan zbog prekida“, itd. Jesu li pozvani da odvedu jedni druge u pakao i budu nesretni cijelu vječnost?

Ako je to vaš slučaj, moglo bi biti jako teško iz trenutnog gledanja na život donijeti pravu odluku i uraditi tu „amputaciju“ odmah. Dakle od velike je pomoći zamisliti da umirete i da vaše srce prestaje kucati (što je moguće da se dogodi u svakom trenutku!). Nema povratka nazad, ako ste živjeli grijesnim životom kazna je vječna. Biti će mali sud prije Parusije, kada će nam svima Gospodin dati „ultimatum“ koji se odnosi na izbor našeg života i čekati će našu odluku. To bi mogao biti trenutak kada ćete dati odgovor sebi i Isusu, jer on vas čeka jako dugo vremena!

Što još možete učiniti? Stalno *se uranjati u istinit i dubok čin kajanja* (zvani „savršeno kajanje“ ili „pokajanje“), pri čemu vas sam Bog može osloboditi. Međutim, sam čin kajanja nije dovoljan, on mora biti popraćen čvrstom, velikodušnom namjerom za popravkom, da time popravimo svoj grijesni život. Uvijek trebate molitvom tražiti od Boga da vas vodi i bude vam ruka pomoći u ovoj situaciji. On uvijek sluša takve molbe i on ima moći koje nama nisu poznate. Njegovo Milosrđe ne poznaje granice ali samo za one koji započinju put pokore i obraćenja. Za one koji to ne čine, On mora biti Bog Pravde, jer je to ono što ga tjera da

tako čini. Moramo se pobrinuti da budemo što dalje od grijeha, koji je protiv Duha Svetoga, koji uključuje nezainteresiranost i nemar za Božje Milosrđe, vjerovanje u lažne riječi koje čak i pojedini svećenici govore, „milosrđe za sve“.

Druga mogućnost, koja ne ovisi o nama, i pri tome je „riskantna“ (s obzirom da je naša budućnost u Božjim rukama) je čekanje trenutka ozbiljne prijetnje po vaš život (poput teške bolesti) kada svećenik ima pravo osloboditi svaku osobu. Drugi Isusov Dolazak, kada svačija budućnost bude jednaka, dat će svim grijешnicima i svećenicima takvu mogućnost. Ipak, svećenici neće moći ispovjediti sve ljude u tom trenutku! Štoviše, uobičajeni uvjeti Sakramenta Pomirenja kao što je čin kajanja i čvrsta namjera popravka i dalje će se primjenjivati, i bez toga nitko neće biti oslobođen, čak i ako je svećenik izrekao riječi odriješnja. Dakle, za primjer, svi preljubnici ne mogu biti oslobođeni sve dok ne završe vezu sa svojim „partnerima“, dok se ovisnici o drogama i alkoholu ne oslobode svojih navika i ovisnosti itd.

Razmotrimo ovo sve: u svakom slučaju ne smijemo mirno čekat što će se dogoditi, jer naše obraćenje mora biti nešto na čemu ćemo raditi aktivno, moramo koristiti sve moguće načine i prilike da ga postignemo. Samo „Silnici ga grabe (Kraljevstvo Nebesko) silom“ (Matej 12,12). Bez obzira u kakvom je stanju i kakva je situacija u našoj duši, svi bi se trebali moliti za konačno obraćenje, i ostanak u Božijoj milosti do samoga kraja.

„Kao što voda gasi živi oganj, tako *milosrđe* briše grijeh“, kako čitamo u knizi Sirahovoj (3,30). Najednom će svi ljudi u svijetu ostati praznih ruku. Ljudi koji se uplaše prvim od ovih događaja će odjuriti u svoje banke i završiti bez igdje ičega. To će totalno paralizirati gradove, te ih isprazniti svaki put sve više dok ne budu skroz prazni i napušteni, čak i bez strašnih potresa. Što dolazi sljedeće – nema potrebe govoriti. Ohrabrujem vas sve da otvorite svoje „žitnice“ i „riznice“ onima koji su potrebitiji od vas, prije nego se sve to isprazni! Ako to uradite iz čistog milosrđa i velikodušnosti (s obzirom da mi uvijek dajemo samo višak s kojim raspoložemo), vaš Anđeo Čuvar će upisati ova djela u vašu zlatnu Knjigu života. Na ovaj način možete nadoknaditi Bogu i ljudima za vaš egoizam i nedostatak milosrđa, i možete izbjeći mnogo godina patnje u čistilištu. Ovo se odnosi na sve, ne samo one koji su na neki način zloupotrebljavali ili zlostavljali nešto ili nekoga. „Milosrđe briše grijeh“, itekako!

Ja o onima koji misle da će im njihovo bogatstvo osigurati budućnost – ne postoji ništa dalje od istine, posebno u ovom trenutku! Njima je sada sve lijepo i sve im cvate, ali što će ostati nakon toga? Oni misle ovako: „Oh, baš lijepo što ste nas upozorili, idem u banku odmah! Ali u što da uložim, što da kupim?“. Ljudi vole da ih se sažaljeva, nemojte se ponašati ovako! Uvjeravam vas da u Novom Svijetu, nećete trebati ništa od ovoga. Neće biti novca niti prava vlasništva, svi hipotekarni papiri će izgorjeti, neće biti borbe za zadržavanje niti sudskih postupaka, s obzirom da sud neće postojati više. Sve će biti zajedničko, kao u velikom samostanu, a dijeljenje stvari će biti izvor sreće i radosti za sve. Vaše potrebe će biti upotpunjene. Dat ću vam jedan savjet o najboljem mogućem ulaganju. Ako nemate priliku vidjeti siromašne, bolesne, beskućnike ili usamljene ljude u vašem mjestu boravka, ili ne znate kako da im pomognete, postoje brojne organizacije i udruge koje trebaju vašu suradnju, tako mnogo misionara koji mole za pomoć. Svi koji rade na tim misijama za potrebite, mogu vam dati adrese ili broj žiro računa za pomoć. Radite na tome dok još možete!

3. KAKO DA POMOGNEM SVIJETU DA SE PRIPREMI ZA PARUSIJU?

U posljednjim vremenima, Bog mi je dopustio da otkrijem što je „ISKRA“ koja treba doći iz Poljske i pripremiti cijeli svijet za Drugi Dolazak, prema Kristovim riječima, citiranim na početku. Naš Gospodin nije govorio o bilo kakvom autoritetu, nije bio niti će biti itko takav, jer je nemoguće za jednu osobu da dopre do svih ljudi u svijetu, s navještenjem Gospodnjeg dolaska. Isus je mislio na one koji će *se ponuditi Bogu i moliti za čitav svijet*. Kada svaka osoba u svijetu bude zbrinuta molitvama i žrtvom ove „Iskre“, onda će doći Parusia.

To je jako ozbiljna stvar, tako da se ne želim osloniti samo na vlastitu inspiraciju, osjećaje ili mišljenje i želim

podsjetiti na ukazanja u Fatimi od prije 100 godina. Sjećate li se što je Nebeska Učiteljica koristila da pretvori troje sretne djece u prave apostole? Prvo, poslala je Anđela Mira, ali onda im je pokazala nešto jako užasavajuće, posebno ako se uzme djetinja nevinost i njihova mlada dob, pokazala im je *pakao*! Lucija piše: «Naša Gospa pokazala nam je veliko more vatre i ognja koje je izgledalo kao da je ispod zemlje. U ovu vatru su bili uronjeni demoni i duše u ljudskom obliku, kao prozirne goruće žeravice, sve pocrnjele i brončane, plutaju da izgore, sada uzdignuti iz plamenova koji su izlazili iz njih zajedno sa velikim oblacima dima, i padajući na sve strane kao varnice u velikoj vatri, bez težine i ravnoteže, i usred škrguta boli i jecanja, koje nas je zaprepastilo i učinilo da drhtimo od straha. Démoni su se mogli razlikovati po njihovoj zastrašujućoj i odvratnoj sličnosti sa strašnim i nepoznatim životinjama, crni i prozirni. Ova vizija je trajala samo trenutak. Kako ikada da budemo dovoljno zahvalni našoj Nebeskoj Majci, koja nas je već pripremila svojim obećanjem (u prvom ukazanju) da će nas odvesti u Raj. Inače mislim da bi umrli od straha i užasa».

Naša Gospa Fatimska, u njenom ukazanju 14. kolovoza, rekla je djeci da pakao zapravo ne može opstati ako vjernici zaista iskoriste sve svoje mogućnosti: „Molite, molite vrlo mnogo i činite žrtve za grešnike; jer mnoge duše odu u pakao zbog toga što *se za njih nema tko žrtvovati i moliti*“. Ne bi li trebalo biti šokantno i zastrašujuće da zbog našeg nemara netko završi u paklu? Kroz mnogo godina bio sam apsolutno šokiran, a osobito sada, kada je Parusia zaista blizu, tako da je sudbina mnogih duša u pitanju, a ljudi ne razmišljaju o tome! Je li iznenađujuće to što bih željeo pokrenuti i potaknuti mnoge ljude da, koliko je to moguće, sudjeluju u najplemenitijim i milosrdnim „Operacijama Spašavanja“? Kako možemo proširiti ovu „ISKRU iz Poljske“, tako da ne ostane zadržana samo u redovima poljskog naroda, nego i u ostalim narodima?

Dobro je shvatiti da priključivanjem „ISKRI“ mi možemo *narasti visoko na našem osobnom putu svetosti i apostolata*, a zemlja nam je data upravo za ovu *dvostruku svrhu*. Ne znamo koliko dugo ćemo još biti ovdje, jer će neki od naroda nestati. I ako prirodne katastrofe pridonesu da se vaše putovanje na zemlji završi, to će biti najljepši put u ispunjenju našega života i značilo bi neposredan let izravno na vrata neba! Kraljica nas osobno uvjerava da **predivna obećanja** očekuju onoga tko se samovoljno žrtvuje za svijet:

1. Njihova imena će biti upisana duboko u Presvetom Srcu Isusovom koje je puno ljubavi, i u Bezgriješnom Srcu Marijinom.
2. Kroz njihovo posvećenje i žrtvu sjedinjenu sa žrtvom Kristovom spasit će mnogo duša od vječnoga prokletstva. Plodovi njihove žrtve će prigrliti sve duše do na kraj svijeta.
3. Ni jedan član njihove porodice neće biti osuđen na propast. Čak i ako bi sve ukazivalo na to, prije nego njihove duše napuste tijelo, dobit će dar savršenog kajanja.
4. Na dan kada sebe ponude Bogu kao žrtvu, duše njihovih članova porodice će izaći iz čistilišta.
5. U času njihove smrti ja ću se pobrinuti i pomoći im– isključujući čistilište – pred Licem Božjim u Svetom Trojstvu, gdje će biti sa mnom na mjestu koje im je Bog pripremio u vječnoj sreći.

Vrlo dobro znam da se takva ponuda možda neće činiti dopadljivom ljudima koji ne razumiju svoj osobni Križ, o kojem se ne brinu, ne nude svoju žrtvu. Čak se ni ona predivna obećanja ne čine tako privlačna. Oni se plaše i bilo kakve male patnje, a što bi tek bilo kada bi dopustili da moraju podnijeti neku veću? Biranje lakšeg puta, ispunjavanje svojih želja, briga samo o zadovoljstvu i udobnosti bila je svrha i sadržaj njihovog života, pa kako da ga sada tako temeljito promjene? Čak je i njihova slika o Bogu iskrivljena: Oni vjeruju kako će im On dati ogroman teret i uništiti im život ako bi se odlučili za neku žrtvu. Oni ne bi bili u to uvjereni ako im kažemo da ljubav podrazumijeva žrtvu, i što više volimo, i žrtva bi trebala biti veća. „Dakle, ja trebam ponuditi sebe za one ljude koji su zaslužili da idu u pakao?“, pitali bi. Nitko im nikada nije rekao da su zahvaljujući Krštenju pozvani univerzalnom svećenstvu, što znači ponuditi sebe s ljubavlju, dok im Potvrda nameće dužnost apostolata i poziva ih da se bore protiv Sotone za duše, svoju vlastitu dušu i sve ostale.

Kako god, ja vas potičem da napokon postanete pravi Isusovi sljedbenici, što je nemoguće bez Križa (Matej

10,38)! Bog ne očekuje veliko žrtvovanje od vas, jer je On vaš otac i On zna koliko vi možete podnijeti, ali čak i one male žrtve će biti sjedinjene sa žrtvom Njegovog Sina, te će tako dobiti neprocjenjivu vrijednost i osigurati spasenje za cijeli svijet. Jedna kap vode ne znači ništa, međutim kada se ta kap stavi u ocean, ona postaje dio tog oceana. Dakle budite hrabri, dana vam je divna prilika! Osim toga, uvijek možete odustati, recite Bogu da vam je previše i On će to prihvatiti. Nema nikakvog rizika, tako da vrijedi pokušati. Ako se ne pridružite „Iskri“ mogli bi otići u čistište, gdje je patnja jako velika, toliko da se ne može usporediti ni sa kakvom patnjom ovdje na Zemlji. Zato vrijedi krenuti putem malih žrtvi, za vaše dobro, čak i ne uzimajući u obzir apostolat. Ako zahvaljujući žrtvi uspijete spasiti jednu osobu, bit ćete zajedno u vječnoj sreći u raj, i vaša radost će biti umnožena neizmerno mnogo. Kada bi se mogli vratiti s Neba na Zemlju, čak i zbog najmanje žrtve, uradili bi to sa velikom radošću, ali to ne bi bilo moguće! Jer vaša uloga i zalaganje prestaje onog momenta kada umrete.

Oni koji su uvjereni u moje argumente smiju pitati: što trebamo učiniti da bi se pridružili „Iskri iz Poljske“? Kako trebamo započeti svoju žrtvu i kako trebamo moliti? Kako možemo potaknuti druge da se pridruže?

A. Žrtva za svijet

Mnogi ljudi već su izrekli ove riječi čina posvećenja zajedno sa mnom, koje se nalaze na kraju ovog pisma, jasno i svečano. Potvrdili smo ih u gesti raširenih ruku, kao na križu. U njihovim čvrstim i odlučnim glasovima, mogao se primjetiti pravi žar i spoznaja ove plemenite zamisli. Rekli su mi da su ove riječi imale značajan utjecaj na njihove živote, dajući im potpuno novo značenje. Bilo je i nekih, pozvanih na žrtvu veću od svih prije u njihovom životu, ali to su bili rijetki ljudi, koje je sam Bog već u naprijed pripremio za tu ulogu.

Također postoje mnogi ljudi, koji su ovaj čin posvećenja izrekli u svojim domovima, te nam se tako pridružili. Kako god, ove riječi nisu najvažnije ovdje, nego sama činjenica da nudimo sebe Bogu – riječi samo objašnjavaju i izražavaju ovu zamisao. Nakon spoznaje ove plemenite ideje, možete dodati vaše vlastite riječi i odgovarajuću gestu, na primjer: pokloniti se Bogu ili kleknuti (gledajući u pod sa oborenim licem). Umjesto riječi možete biti u trenutku tišine.

Koliko dugo trebamo ponuditi žrtvu, nošenje križa koji nam je Bog dodjelio?

– Kao „Operacija Spašavanja“: sve dok ne završe „3 dana tame“, kada će prestati neizvjesnost sudbine svakog čovjeka. Kasnije možete odustati ili nastaviti svoju žrtvu do kraja života, te ju prinositi za koga god želite da se spasi (duše u čistištu će trebati vašu žrtvu najviše).

– Ili do naše smrti ako dođe prije tih dana;

– Sve dok čvrsto ne odlučimo odustati od tog puta žrtve (bilo kada, jasno govoreći Bogu da odustajemo).

Uvijek se možemo vratiti na put žrtve.

– Možemo ih potvrditi svaki dan kratkim jutarnjim molitvama i zazivima (npr: „Evo me tu sam“). Isto možemo učiniti u trenutcima kušnje ili velike tjeskobe, i naravno tokom Svete Mise, kada naša žrtva može biti sjedinjena sa Isusovom žrtvom te tako zagrliti svijet ljubavlju kao što je to On sam učinio.

B. Moliti za svijet

Kada su djeca pitala Gospu Fatimsku: „Tko ste vi?“ odgovor je bio veoma jasan i jedinstven za sva vremena: „Gospa od *Svete Krunice*“. U mnogim ukazanjima Marija nas poziva da molimo Krunicu svaki dan, kao rješenje za sve naše nevolje. Zato ne bi trebali oklijevati: ako ste već upoznati i molili ste sva Otajstva svete Krunice, a imate vremena, nastavite ih moliti. Krunica, kada se moli u obitelji, ima posebnu moć. Čak je spasila dvije kuće i cijelo njihovo okruženje, u sred Hiroshime i Nagasakija tokom nuklearne katastrofe! Sa krunicom u našim rukama, nećemo se bojati nikakve katastrofe!

Što reći o *Krunici Božanskog Milosrđa*? Odajmo joj čast! Sam Isus joj je dao skoro „sakramentalnu“ vrijednost, prikazao ju je kao spas umirućim griješnicima, tako da moramo iskoristiti taj veliki dar! Njegova

predivna obećanja o davanju milosti obraćenja, svim griješnicima, ako samo netko bude uz njih molio, bez njihovog protivljenja naravno, bi trebala biti ohrabrujuća činjenica za nas. Također vjerujemo da ova milost djeluje i „na daljinu“ jer za Boga ne postoje daljine i udaljenosti.

Krunica Božanskom Milosrđu čini važan dio *Devetnice Božanskom Milosrđu*. Može biti i naša svakodnevna molitva, posebno zbog svoje apostolske osobnosti i „globalnog dosega“. Tokom tih dana devetnice razmišljajmo o cijelom svijetu i svim ljudima u njemu: vjernicima i ne-vjernicima, svecima i okorjelim griješnicima, onima sa žarkom vjerom i onima koji su postali mlaki u vjeri. Pomozimo im da uđu u Presveto Srce Isusovo, i zamolimo našeg Boga Oca da ih pogleda kroz Presveto Srce svoga Sina te im iskaže milosrđe umjesto pravedne kazne.

Molitva povezana sa slikama naše mašte je još više učinkovita. Ona podrazumijeva *uranjanje i čišćenje u Presvetoj Krvi našeg Gospodina Isusa* za različite ljude u različitim stanjima i situacijama. Ovo se zasniva na učenjima nekolicine mistika.

Mnogi od nas imaju svoje omiljene i „naj učinkovitije“ molitve, tako da ih mogu nastaviti moliti. Najvažnije u našoj „operaciji spašavanja“ je da održimo svoje molitve:

1. *Uvjerljivo*, s velikim pouzdanjem u Božje Milosrđe i Božju Volju da nagradi njihovo kajanje vječnim životom. Naša vjera treba biti toliko jaka, da unaprijed zahvaljujemo Bogu na uslišanju, čak i ako ne vidimo plodove svoje molitve još uvijek.

2. Povezani sa propovjedničkom molitvom našeg Gospodina Isusa, kao glavom cijeloga čovječanstva. On je naš odvjetnik kod Oca i on je taj kod kojeg naše molitve dobivaju moć i snagu. To postaje očigledno u najboljoj i najmoćnijoj molitvi, Svetoj Misi. Cijela Crkva se obraća Bogu Ocu u posredstvu Sina, našeg Gospodina. To je kada shvatimo da se ne molimo mi sami, nego zajedno sa svim svecima i anđelima. Svetoj Misi bi trebali pristupiti kada god smo u mogućnosti, te prinošti cijeli svijet kao žrtvu.

3. Kako se približava Drugi Dolazak trebali bi se moliti *za cijelo čovječanstvo*, jer naš „mali svijet“ i naše posebne nakane će se stopiti sa ovom velikom nakanom za cijelo čovječanstvo.

4. *Koliko dugo* trebamo moliti za cijeli svijet, i stavljati tu nakanu na prvo mjesto u našim molitvama? Odgovor je isti kao i na pitanje navedeno gore u tekstu, koje se odnosi na žrtvovanje za svijet.

Posljednje ali ne i manje važno, trebamo spomenuti i treću metodu, koja nam je objašnjena u Fatimi. U Lucijinim zapisima možemo pronaći i molbu naše Djevice Marije da se žrtvujemo za grešnike osobnim mrtvljenjem. Kako znamo, troje djece, prestravljene vizijom pakla koju su doživjela, prakticirali su mnoge teške žrtve i činove patnje (čak i za odrasle!). Postili su, suzdržavajući se od vode u jako vrućim danima, nosili su pojaseve koji su jako stezali njihov struk, žarili se koprivom, i suzdržavali se od igranja. Pojasevi su napravili rane na njihovoj koži, toliko da im je Gospa trebala reći da to ne rade, ali im je rekla da ih nose samo tokom dana. Ne bi li nas ovo trebalo natjerati na razmišljanje? Čak i ako se odlučimo i za najmanje činove patnje, one će osposobiti naše duše, te nas ojačati da izdržimo sve tuge i težinu križa koji nam Bog daje da nosimo svaki dan. One će dakako zavisiti o mogućnostima svakoga od nas, o našem zdravlju, dužnostima i životnom stanju.

Oni koji se odluče pridružiti „Iskri iz Poljske“ imaju mogućnost postati duhovni očevi i majke za toliko mnogo duša, kao nitko prije u povijesti Crkve. Ljudi u njihovom okruženju neće znati za to, to će spoznati tek nakon smrti, onoga trenutka kada dođu sretno spašeni pred vrata Raja. Neka vas ova posljednja činjenica uvjeri da vrijedi pokušati krenuti ovim putem. Pozitivno odgovorite na ovu Božju ponudu, oči cijeloga Raja su uprte u vas. Neka vas svemogući Bog, zagovorom cijelog Nebeskog Kraljevstva blagoslovi, i da vam snage da ispunite svoj poziv, te vas vodi na vašem putu do Vrata Raja: Otac, Sin + i Duh Sveti. Amen

Fr. Adam Skwarczyński

R., Srpanj 8.2017.

MOJ SVAKODNEVNI KRIŽ

(Vjerska praksa, poznata tisućama ljudi u Poljskoj od prije mnogo godina)

Prihvatiti križ znači reći Bogu, da prihvatam sve tuge i patnje koje će mi On dozvoliti da ih proživim, želim se žrtvovati bez prigovora i ponuditi svoju žrtvu za grešnike, povezujući ih sa Žrtvom Kristovom.

Što znači **Ponuditi**? Jednostavno prinesem svoju žrtvu Bogu Ocu, u svojim mislima. Molim ga da ih prihvati kao što je prihvatio Isusovu Žrtvu: za moje spasenje i cijeloga čovječanstva. Dok sam na zemlji mogu ponuditi svoj križ za sebe i druge. A ako dođem da trpim u čistilištu, svoju patnju ću moći ponuditi samo za sebe.

Što su **plodovi** moga križa?

- 1) Moje osobno pročišćenje i posvećenje i odlazak u Raj,
- 2) Pomaganje onima koji su živjeli bez Boga u njihovom pokajanju i odlasku u Raj,
- 3) Pomaganje vjernicima da dosegnu svetost,
- 4) Pomaganje dušama u čistilištu – umanjujući njihovu patnju za ulazak u Raj.

Koliko dugo trebam nositi križ? Najbolje je razmišljati: do kraja mog života, ali svaki dan, sat, svaki trenutak patnje i žrtve, umora i teškog rada je neizmjerljivo vrijedan.

Što znači **sjedinenje mog križa Isusovoj žrtvi**? Naša žrtva nema značajan smisao, osim ako se ne ponudi Bogu Ocu *preko Krista* koji je „Put“ do Boga (Ivan 14,6).

- 1) Najbolji način da ponudim svoj križ Bogu Ocu, jest tokom Svete Mise. Mogu prinijeti sve svoje tuge i jad zajedno sa kruhom i vinom, preko svećenikovih ruku. Kada svećenik izgovara molitvu: „Po Kristu, s Kristom i u Kristu, tebi Bogu Ocu Svemogućemu u jedinstvu Duha Svetoga svaka čast i slava u sve vijeke vijekova“. Potvrđujem Kristovu žrtvu, žrtvu Crkve i moju osobnu žrtvu sa riječi AMEN.
- 2) U času smrti Isusove (u 15:00). Mnogi ljudi u svijetu se mole u ovo vrijeme, i neki svećenici blagoslivljaju narod u ime Presvetog Trojstva. U ovom trenutku mogu zamisliti sebe, da patim na Križu zajedno sa Isusom. Skupa sa Njim, nudim sebe Bogu Ocu za spasenje svijeta.
- 3) Svako jutro se mogu prekrižiti, i prikazati sve poteškoće toga dana kao svoj križ.
- 4) U trenutku kada osjetim neku veliku patnju (tjelesnu ili duhovnu) neke nevolje ili poteškoće, prihvatam svoj križ istog trenutka, i kažem Bogu Ocu da prihvaćam sav ovaj jad za pokajanje grešnika.

Ako jasno ne kažemo Bogu: „Ja ne želim nositi svoj križ više“, nastavljam ga uvijek nositi, čak i kada ne razmišljam o tome.

OSOBNI ČIN POSVEĆENJA BOGU ZA CIJELI SVIJET

Vječni Oče, / čas drugog dolaska Tvoga Sina je blizu, / koji je trenutak „Upozorenja“, / „mali sud“ / ili „rasvjetljenje savjesti“. / Stoga uranjam sve ljude / u Kristovu Svetu Krv / koja se prinosi Tebi na oltarima širom svijeta. / Uranjam ih u krvave suze, / koje teku iz lica na kipovima i slikama / Blažene Marije Djevice i Svetaca. / Uranjam ih sve u svoj teret i patnju / koji su dio moga svakodnevnoga križa. / Kroz sve dane, / koji su preostali do Dolaska Isusa, / želim sjediniti svoj križ sa Njegovim Križem / i svoje srce sa Njegovim Srcem. / Želim sjediniti plamen moje ljubavi / sa Ognjem Duha Svetoga, / kojega je Tvoj Sin došao na zemlju baciti. / Kao žrtva za pokajanje grešnika / širim svoje ruke kao na križu pred Tobom / i predajem Ti se u potpunosti moj Oče, ovim riječima: / *EVO ME!* / SVETI BOŽE, / SVETI JAKI BOŽE, / SVETI BESMRTNI BOŽE, / SMILUJ SE NAMA I CIJELOME SVIJETU. / AMEN.